

BRANKO RUŽIĆ

GALERIJA FORUM

KULTURNO INFORMATIVNI
CENTAR ZAGREB
TESLINA 16, tel. 421-144

5. 5. – 27. 5. 1988.

MUZEJ MEĐIMURJA
ČAKOVEC
IZLOŽBENI SALON

14. 10. – 30. 10. 1988.

GALERIJA UMJETNOSTI VINKOVCI
IZLOŽBENI SALON, JNA 3

24. 11. 1988. – 1. 1. 1989.

Izdavač
Published by
GALERIJA FORUM
KULTURNO
INFORMATIVNI
CENTAR ZAGREB
Teslina 16, tel. 421-144

MUZEJ MEDIMURJA
ČAKOVEC
Trg Republike 5, tel. (042) 812-285
GALERIJA UMJETNOSTI VINKOVCI
IZLOŽBENI SALON
JNA 3, tel. (056) 11-169

Za izdavača
For the publisher
MILAN BREZAK
VLADIMIR KALŠAN
BOŽIDAR KOPIĆ

Urednik kataloga
Catalogue editor
VIŠNJA KNEZOCI

Predgovor
Preface
MLADEN PEJAKOVIĆ

Grafički urednik
Graphical super vision
IVICA STANČIN

Prijevod na engleski
Translation into english
ZORAN DUČAKIJEVIĆ

Fotografije
Photographies
NINO VRANIĆ

Likovna postava
Arrangement of exhibits
MLADEN PEJAKOVIĆ
LJUBICA RAMUŠČAK
BOŽIDAR KOPIĆ

Plakat
Poster design
IVICA STANČIN
BRANKO RUŽIĆ

Tisak plakata
Printing of posters
ŽELIMIR BAKOVIĆ

Tehnička postava izložbe
Technical layout
ŽELIMIR MARTINJAK

Tisak
Printed by
VJESNIK – AGENCIJA ZA MARKETING

Naklada
Edition
1000

BRANKO RUŽIĆ

U želji da se uzveliča biće umjetnosti, često mu se iz valjanih razloga a još češće bez prava pokrića pripisuju metafizička svojstva. Možda se ponekad umjetnici susreću sa onostranim, ali nas ipak A. B. Šimić upozorava da su oni »čudenje u svijetu«. Iz čudenja proizlazi sabranost, plodna snaga koja u ovostranosti uspostavlja umjetninu i oblikuje vlastiti prostor i vrijeme među svim mogućim prostorima i vremenima svijeta.

Čovjek umjetnik zatiče stvari na jednoj trenutačnoj i ozarenoj granici. Moglo bi se reći kako se njegovo čudenje, sabranost i inspiracija zbivaju na onom uskom grebenu vala koji više nije noć a još nije dan i tek je novi drhtaj među bićima usporediv sa svitanjem. Raz-sanjivanje: razina sna u svjetlu svijesti i sposobna da bude kolijevka djela.

Stoga potražimo umjetnika u povlaštenom trenutku buđenja. Njegova je darovitost baš u tome što uspijeva očuvati nespjavan san u budnoj sanjariji. U takovoj su zori samo čisti prizori, nenadano uzbuđene spoznaje, trenutačni uvidi ili nova kretanja u sreći iluminacije.

Na ove me misli navodi Ružićevo stvaralaštvo. U svakom od njegovih pokušaja ima nešto od spomenutoga raz-sanjivanja, izvjesne novosti svojstvene pragu dana. Općenita je značajka njegova djela udivljenje, radost ispred postojećeg.

Ružićeve stvaralačke pobude su laudativne: dan je milostiv i valja ga slaviti. Laude su prve riječi što spajaju probuđeno ja i probuđeni svijet. Laude pozdravljaju dvostrano buđenje u suradnji stvaralačkih snaga. Obnavljanje dana biva naša vlastita svjetlost, jer se naša egzistencija obnavlja u pojavi stvari. Divljenje pred silama koje se spajaju, usklađenje toga susreta, snažni osjećaj postojanja, eto razloga za formu. Tako i Ružić oblikuje svoj repertoar između preuske stvarnosti i preširoke vječnosti, stvarajući zavičaj u kojemu su stvari poznate i prisne.

Za Ružića ne postoji povlašteni predmet. Njegova skulptura udomljuje čovjeka sa njegovom okolinom i rasporedima. Oblici su tek otisci naših kretanja.

BRANKO RUŽIĆ

Uvažavanje svega pojavnoga bitno određuje Ružićev tematski opseg. Ništa nije isključeno, porekuto, odbačeno. Jer udivljenju je potrebna cjelina i raznolikost, veliko i malo, važno i nevažno. Ružić nije podijeljeni čovjek. Sreću stvaranja on nalazi u boravljenju među oblicima, u dijaloškom stanju. Svaka blizina može postati povod za razgovor. Ponekad je povod određen temom, namjerom, izgledom. Drugi put je oblik samo izlika za oslobođeni oblik čiste radosti. Baš kao što slučajni susret po zvučnosti u asonanci može biti povod dugom lancu misli, tako isto struktura oblikovnog materijala može postati razlog skulpturalnoga interesa, igre, sklada i posuda važnoga smisla. Zanimanje za odnose među oblicima usložnjavaju Ružićev kiparski interes. Skupine i njihova micanja, radnje i procesi, trajanje a ne samo oblik, postaju likovnim temama. Značajno je i to koliko traga ostavlja ovakav pristup u načinu izvedbe djela. Ružić postiže izvanrednu živost oblika i materije kontrastiranjem izrađivanja i dovršenosti, obline i zaobljavanja, definicija i naslućivanja. Plastičke sugestije vrebaju na svakom mjestu. One su konstitutivna svojstva Ružićevoj formi. Jasno nije prejasno, a nejasno nije nerazumljivo nego je upućujuće. Aktivirani smo ritmom uputa, opozicijama i inverzijama, ponudnim i nagovještenim stanjima.

Rad u izvornom materijalu povećava mogućnost ovakovih učinaka. Ružić ne nameće formu materijalu nego ju probuđuje iz njegova središta. Dijalektika percepcije i koncepcije čine ova djela tako uvjerljivim. Ona nisu molba niti zapovijed. Tu se ostvaruje neposredniji oblik pristajanja, pa nam se čini da se u oblicima stvara izvjesni sloj i u času kada ih promatramo.

Ne želim opisivati Ružićevo djelo, jer niti ono samo nije u opisivanju nego u višeznačnosti koju uspostavlja. Oslobođeno je i dopušta slobodu.

Pierre Francastel kaže: »Svako nas umjetničko djelo vraća projektu, onoj razini na kojoj navješta radnje«. Ovu poticajnost sagrađenu na odnosu stvarnog i imaginarnog smatram temeljem Ružićevog htijenja. Ali time se vraćamo u okrug sreće rasanjivanja, one sreće koja se raduje egzistenciji i stoji zadivljena pred iznova nauljenim strojem svijeta. Ovo stanje i ne želi drugo nego staviti na raspolaganje.

Vrata, kolo, kuće, neopisivi oblici, lica nastanjena oblicima, pokreti vrlo očiti i oni drugi sakriveni sjenom, tu su da nas prenu, taknu, probude. Da se rasani svijet, ni premalen ni prevelik, svijet dovoljan »za samoću i za drugovanje«.

Mladen Pejaković

Wishing to glorify the nature of art we often with just cause and yet too often without any true reason endow it with metaphysical features. Perhaps, the artists sometimes do meet the beyond, though A. B. Šimić warns us they are »amazement in the world«. From amazement stems calm, that fruitful power which on this side generates a work of art and shapes its own space and time among all possible spaces and times of the world.

Man artist encounters things at an instantaneous and lit up boundary. For his amazement, calm and inspiration one might say they happen at that narrow ridge of the wave that is no longer night nor yet day but a new quiver among creatures comparable to daybreak. Off-dreaming: the stage of dream in the light of consciousness and capable of being the cradle of a work.

Let us, therefore, find the artist in this privileged instant of wakening. His gift is just in his capacity to succeed in preserving unconscious dream in awoken dreaming. In such a dawn there are only pure sights, unexpected excitement of truths, momentary insights or new movements in the happiness of illumination.

Such are the thoughts that Ružić's creative work instils into myself. Each of his endeavours has something of the said off-dreaming, certain news typical of threshold of a day. General characteristic of his work is delightedness, joy over the existing.

Ružić's creative impulses are laudative: day is merciful and must be praised. Lauds are the primary words combining the awoken self with the awoken world. Lauds hail double waking in co-operation of creative forces. Recurring day becomes our own light, for our existence restores itself in the appearance of a thing. Admiration of the fusing forces, harmonization of this meeting, a powerful feeling of existing, these are the reasons for a form. So does also Ružić form his repertoire between too narrow a reality and too broad an eternity, creating a homeland where things are familiar and dear.

Ružić does not favour any object. His sculpture homes man with his surroundings and arrangements. Forms are but prints of our movements.

Respect for all that appears essentially determines the scope of Ružić's themes. Nothing is excluded, denied, cast off. For delightedness is in need of the uniform and the diversive, the big and the small, the important and the unimportant. Ružić is not a divided person. He finds the joy of creation while being with forms, in dialogues with them. Each closeness can lead to a conversation. Sometimes the motive is governed by the theme, intention, appearance. Some other time, form is just an excuse for a liberated form of pure happiness. And just as an accidental meeting of sonorousness in assonance may be the cause for a long chain of thoughts, so can the structure of the shaping material equally become the reason for sculptural interest, play, concord and vessel for some prime meaning. Concern for relations between forms make Ružić's sculptural interest even more complex. Groups and their moves, actions and processes, lasting and not just a form, become art themes. The important thing is also how much of this approach is left in the way a work is done. Ružić achieves extraordinary liveliness of forms and matter by contrasting the constructed with the finished, rounded parts with the encircled ones, definitions with suggestions. Plastic suggestions are everywhere. They are the constitutional elements of Ružić's form. The clear is not too clear, while the unclear is not incomprehensible but suggesting. We are activated by the rhythm of instructions, oppositions and inversions, by the conditions offered and suggested.

Working with original material increases the possibility of such effects. Ružić does not impose form on material but wakes it up from the core of it. The dialectic of perception and conception makes these works so convincing. They are neither request nor command. In them a more direct form of agreement is made, so we have the feeling as if certain layer were being created in the forms while we are watching them.

I do not want to describe Ružić's work for it alone is not in the description but in the polysemy it creates. It has been freed and allows freedom.

Pierre Francastel says: »Each art work takes us back to the project, the level at which it suggests actions«. This stimulation constructed on the relation between the real and the imaginary I consider the basis of Ružić's intention. But by this I return to the land of joy of off-dreaming, that joy which is happy about existence and admires the anew oiled machine of the world. The intention of this condition is nothing else but offering.

Door, ring dance, houses, forms indescribable, faces homed with shapes, movements too obvious and those others hidden by a shade, they are here to stir, touch and wake us up. To day-dream the world, neither too small nor too big, the world enough »for loneliness and for companionship«.

Mladen Pejaković

Translated by ZORAN DUČAKIJEVIĆ

BIOGRAFIJA

Roden 1919. u Slavonskom Brodu. Na Akademiji likovnih umjetnosti u Zagrebu studira kiparstvo (1940–1944) te slikarstvo (1945–1948). Od 1962. do 1986. profesor je na ALU u Zagrebu. Mnogo izlaže samostalno i sudjeluje u grupnim izložbama. Izveo nekoliko skulptura na javnim mjestima. Od 1966. do 1977. radi u Querceti skulpturu za Collezione Paiotti. 1973–1979 suraduje s industrijom mramora Naturstein Billen, Wolfsburg. Djela mu se nalaze u raznim galerijama. Živi u Zagrebu, Mesićeva 34. Atelier Voćarska 76.

SAMOSTALNE IZLOŽBE

1951. VINKOVCI, Gradski muzej
1953. ZAGREB, Salon ULUH (Ružić, Janeš)
1955. OSIJEK, GNO (Ružić, Sablić)
1958. BEOGRAD, Galerija ULUS (Nikolić, Ružić)
1959. ZAGREB, Salon ULUH
1960. SLAVONSKI BROD, Muzej broskog Posavlja
LJUBLJANA, Jakopičev paviljon
1963. BEOGRAD, Galerija Doma JNA (Ružić, Slevce, Šutej)
ZAGREB, Galerija suvremene umjetnosti
1964. VENECIJA, XXXII bijenale (Čelić, Debenjak, Ružić)
1966. SKOPLJE, Muzej na sovremenata umetnost
PRIŠTINA, Dom kulture
ZÜRICH, Obere Zaune (Černe, Damjanović, Ružić)
1969. VINKOVCI, Galerija umjetnosti
LONDON, Circle Gallery
1970. BEOGRAD, Salon Muzeja savremene umetnosti
1972. DUBROVNIK, Umjetnička galerija
ZAGREB, Moderna galerija
1974. PULA, Izložbeni salon
ROVINJ, Zavičajni muzej
LABIN, Narodni muzej
1975. HANNOVER, »Tiergarten 105«
ZAGREB, Galerija Forum
1976. ZAGREB, Društvo arhitekata grada Zagreba
HVAR, Galerija »Na bankete«
1977. BEOGRAD, Galerija Doma JNA
1978. BUDIMPEŠTA, Mücsarnok
RIJEKA, Galerija Trsat
1979. BEOGRAD, Galerija Doma omladine
VINKOVCI, Galerija umjetnosti
ZAGREB, Galerija Doma JNA
VUKOVAR, Galerija umjetnina
1981. ZAGREB, Galerija Schira
SLAVONSKI BROD, Salon Becić
1982. BEOGRAD, Umetnički paviljon »Cvijeta Zuzorić«
1983. DUBROVNIK, Umjetnička galerija
1985. KIKINDA, Savremena galerija
ZAGREB, Muzej za umjetnost i obrt, Izložbeni salon

ROVINJ, Galerija zavičajnog muzeja
Rovinj
POREČ, Galerija narodnog sveučilišta
Poreč

1986. VARAŽDIN, Galerija slika Varaždin
1987. DUBROVNIK, Galerija Međunarodnog slavističkog centra SRH
1988. ZAGREB, Galerija Forum
MUZEJ MEDIMURJA ČAKOVEC, Izložbeni salon
VINKOVCI, Galerija umjetnosti
Izložbeni salon

Skulpture i spomenici na javnim mjestima

Spomenik Moši Pijade, 1967, Beograd
Korablja, 1970, Zagreb, Vijećnica grada Zagreba
Ljudi, 1977, Osijek, Trg slobode
Vinkovačke jeseni, 1978, Vinkovci
Čudo u Milanu, 1978, Trg u Fallerslebenu, Njemačka
Fontana s pticama, 1978, Wolfsburg, Njemačka
Kolekcija skulptura Paiotti, Forte dei marmi, Italija
Hiljadudevetstosedamdeseta, 1970, Park Barilla, Parma, Italija
Spomenik palim Zagrepčanima, 1981, Dotrščina

NAGRADE

1964. Nagrada »David Bright Fondation« na XXXII bijenalu u Veneciji
1967. Nagrada općine Rovinj
Plaketa-nagrada Saveza likovnih umjetnika Jugoslavije
1968. Nagrada grada Zagreba
1972. Nagrada općine Rovinj
1973. Godišnja nagrada »Vladimir Nazor«, Zagreb
1975. Grand prix na V bijenalu Slavonaca, Osijek
1980. I nagrada Galerije jugoslavenskog portreta, Tuzla
1983. Grand prix Dubrovačkog salona »Nikola Božidarević«, Dubrovnik
1984. I nagrada »Likovne kolonije Željezare Sisak«, Sisak
1986. Republička nagrada za životno djelo »Vladimir Nazor«

1. HANZA VIII, 1986, drvo, v. 60 cm
2. KOLICA, 1987, drvo, d. 50 cm
3. BARAKA, 1987, drvo, d. 47 cm
4. KUĆA, 1987, drvo, v. 21 cm
5. U GRANADI, 1987, terakota, v. 45 cm
6. AUTOPORTRET, 1987, terakota, d. 38 cm
7. TEATARAUTOPORTRET, 1987, terakota, d. 55 cm
8. CVIJEĆE, 1987, drvo, d. 43 cm
9. LORKA, 1987, terakota, v. 43 cm
10. BJR, 1987, drvo, v. 58 cm
11. BJR, 1987, drvo, v. 68 cm
12. BJR, 1987, drvo, v. 69 cm
13. U GRANADI II, 1988, drvo, d. 127 cm
14. KANTO JONDO, 1988, drvo, 100 cm
15. KONJANICI SU OTIŠLI, 1988, drvo, d. 100 cm
16. MOGILA, 1988, drvo, v. 28 cm
17. MATI, 1988, drvo, v. 37 cm
18. ZAGRLJENI, 1988, drvo, v. 23 cm
19. U GRANADI III, 1988, drvo, d. 70 cm
20. BIJELI ČOVJEK, 1988, drvo, d. 66 cm
21. NA IZVORU, 1988, drvo, 96 cm
22. VRATA V, 1988, drvo, 200 × 113 cm
23. ŽENA I LADICE, 1988, drvo, v. 60 cm
24. DALI, 1988, drvo, v. 33 cm
25. U GRANADI IV, 1988, drvo, d. 24 cm
26. SEDER, 1988, drvo, v. 30 cm
27. SEKA, 1988, drvo, v. 48 cm
28. GAČIĆ, 1988, drvo, v. 50 cm
29. OBLAK, 1988, drvo, v. 68 cm

**ČLANOVI GALERIJE
FORUM
MEMBERS OF THE
FORUM GALLERY**

KOSTA ANGELI RADOVANI
BELIZAR BAHORIĆ
JOSIP DIMINIĆ
IVO FRIŠČIĆ
RAUL GOLDONI (1919–1983)
STANKO JANČIĆ
NIVES KAVURIĆ-KURTOVIĆ
ZLATKO KESER
EUGEN KOKOT
ANTE KUDUZ
FERDINAND KULMER
IVAN LOVRENČIĆ
EDO MURTIĆ
DALIBOR PARAĆ
ŠIME PERIĆ
OTON POSTRUŽNIK (1900–1978)
ZLATKO PRICA
NIKOLA REISER
MARIJA UJEVIĆ-GALETTOVIĆ
GORANKA VRUS-MURTIĆ

**U GALERIJI FORUM IZLAGALI SU
EXHIBITIONS IN THE FORUM
GALLERY**

FERDINAND KULMER
GIUSEPPE ZIGANA
LAZAR VOZAREVIĆ
JOAN MIRO
NIKOLA REISER
EDO MURTIĆ
IVAN LOVRENČIĆ
ZLATKO PRICA
IVO ŠEBALJ
VASKO LIPOVAC
ANTE KUDUZ
ŠIME PERIĆ
ACHILLE PERILLI
OTON POSTRUŽNIK
EMILIO VEDOVA
FRANO ŠIMUNOVIĆ
KSENIJA KANTOCI
STEVO BINIČKI
NIVES KAVURIĆ-KURTOVIĆ
RICHARD MORTENSEN
IVO FRIŠČIĆ
VIRGILIJE NEVJESTIĆ
MILIVOJE NIKOLAJEVIĆ
LOJZE SPACAL
TONI BENETTON
BOŠKO PETROVIĆ
LJUBOMIR PERČINLIĆ
GORANKA VRUS-MURTIĆ
JOSIP DIMINIĆ
ANTE JAKIĆ
NIKOLA KOYDL
RAUL GOLDONI
PREDRAG NEŠKOVIĆ
DALIBOR PARAĆ
PETAR HADŽI BOŠKOV
BOGDAN BOGDANOVIĆ
ALBERT KINERT
MILE SKRAČIĆ
SPASE KUNOVSKI
BORO MITRIČESKI
FADIL VEJZOVIĆ
PIERO TARTICHIO
VLADIMIR STRAŽA
BELIZAR BAHORIĆ
BRANKO RUŽIĆ
GRAFIČARI IZ HAMBURGA
SUVRREMNI UMJETNICI IZ
SR MAKEDONIJE
MERSAD BERBER
MIODRAG B. PROTIĆ
STANKO JANČIĆ
ANTE KAŠTELANČIĆ
ROBERT RAUSCHENBERG
KOSTA ANGELI RADOVANI
OTO LOGO
MILAN KONJOVIĆ
PETAR MAZEV
GUALTIERO MOCENNI
LJUBOMIR KARINA
RATKO JANJIĆ-JOBO
STOJAN ČELIĆ
ISMAR MUJEZINOVIĆ
EUGEN KOKOT
ŽIVA KRAUS
MARIJA UJEVIĆ-GALETTOVIĆ
MAJA DOLENCIĆ-MALEŠEVIĆ

DRAGO TRŠAR
ANDREJ JEMEC
ELIZABETH FRANZHEIM
SUVRREMNA UMJETNOST
KOSOVA
JEAN MESSAGIER
TADEUSZ LAPINSKI
IVO KALINA
MATKO TREBOTIĆ
GRUPA MLADIH AUTORA IZ
ZAGREBA
ANTE MARINOVIĆ
MUSLIM MULLIQI
AGIM CAVDARBASHA
OLGA JANČIĆ
ZLATKO KESER
ĐURO PULITIKA
SLAVKO KOPAČ
SHYQRI NIMANI
LUKŠA PEKO
BORIS DOGAN
DORA KOVAČEVIĆ
SOFIJA NALETILIĆ-PENAVUŠA
GLIGOR ČEMERSKI
JOSIP BIFFEL
KUZMA KOVAČIĆ
STANKO POSAVEC
ENGJELL BERISHA-BEFRE
DUŠKO ŠIBL
LJUBOMIR STAHOV
ĐURO SEDER
ŠIME VULAS
JASNA MARETIĆ
ŠPANJOLSKO KIPARSTVO MULTIPLA
TRINAEST SOVJETSKIH GRAFIČARA
MIRO VUCO
RODOLJUB ANASTASOV
CARLO CIUSSI